28/07/2020

Ο Μητροπολίτης Κισάμου εγκαλεί τον ΣΥΡΙΖΑ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

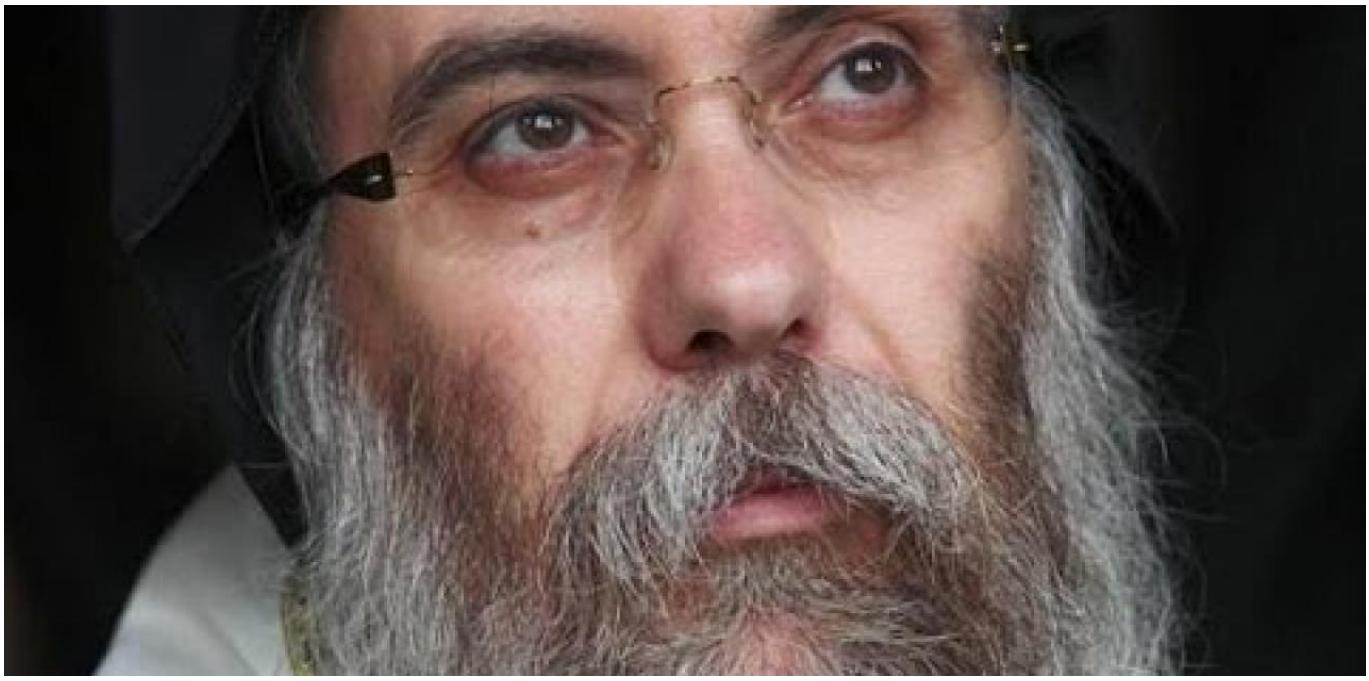

“Με σχόλιο του το Γραφείο Τύπου του 1ου κόμματος της αντιπολίτευσης, σύμφωνα με το ΑΠΕ, διερωτάται: «γιατί η κυβέρνηση δεν προχωρά στην υποχρεωτική χρήση μάσκας και στις εκκλησίες», κατηγορώντας την ότι μετατρέπει το «σοβαρό θέμα της δημόσιας Υγείας σε πεδίο πειραματισμών, παλινωδιών και πολιτικών τακτικισμών». Οι πάσης φύσεως πολιτικές-κομματικές αντιπαραθέσεις, δηλώνουμε απερίφραστα, δεν μας αφορούν. Δεν εμπλεκόμεθα και ούτε είμαστε αρμόδιοι να κρίνουν, πολλώ δε μάλλον, σχολιάσουν την όποια ορθότητα ή σκοπιμότητα των” αναφέρει ο Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου σε επίκαιρη ανακοίνωσή του.

Ο Σεβασμιώτατος συνεχίζει σε σχέση με την αξιωματική αντιπολίτευση:

“Διαβάζοντας όμως την ανακοίνωση αυτή και, βάζοντας τον «καλό λογισμό» κατά την προτροπή του οσίου Παϊσίου, διερωτώμεθα, αλήθεια, προς τι αυτή η προσπάθεια στοχοποίησης της Εκκλησίας; Σύμφωνα με τους «ειδικούς» που επικαλείται το Δελτίο Τύπου, πλήθος χώρων έχουν προταθεί προς λήψη μέτρων: «παραλίες», «beach bar», κ.α. Δεν λέμε εάν πρέπει η όχι να ληφθούν μέτρα. Αυτό είναι ευθύνη των αρμοδίων και ειδικών. Διερωτώμεθα όμως γιατί το Γραφείο Τύπου αναφέρει μόνον την Εκκλησία, ζητώντας να ληφθούν επιπλέον μέτρα; Μήπως θεωρεί ότι στους άλλους χώρους δεν υπάρχει ανάγκη λήψης μέτρων; εάν ναι, τότε γιατί δεν τα αναφέρει; Μήπως πιστεύει ότι η Εκκλησία, όλο αυτό το

διάστημα, δεν έχει λάβει τα αναγκαία και απαραίτητα προστατευτικά μέτρα; ή μήπως.. υπάρχουν άλλοι λόγοι που προκαλούν αυτή την, για πολλοστή φορά, στοχοποίηση της Εκκλησίας;

Μάτωσε, πόνεσε και δάκρυσε η Εκκλησία όλο αυτό το διάστημα λαμβάνοντας τέτοια και τόσα μέτρα προστασίας των πιστών Της, και μάλιστα την πιο ιερή εκκλησιαστική περίοδο, την Μεγάλη Σαρακοστή και την Μεγάλη Εβδομάδα, το Πάσχα. Μέτρα, που από κάποιους κρίθηκαν υπερβολικά. Μέτρα, που έλαβε η Εκκλησία από αγάπη και μόνον από αγάπη προς τα παιδιά Της, καθώς όπως σημείωσε και ο Παναγιώτατος Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος σε πρόσφατο Πατρικό-επιστηρικτικό Του λόγο: «Αυτό που κινδυνεύει δεν είναι η πίστη αλλά οι πιστοί, δεν είναι ο Χριστός αλλά οι Χριστιανοί μας, δεν είναι ο Θεάνθρωπος αλλά εμείς οι άνθρωποι. Η πίστη μας είναι βαθιά θεμελιωμένη στις ρίζες του πολιτισμού μας. Η πίστη μας είναι ζωντανή και καμία έκτακτη κατάσταση δεν μπορεί να την περιορίσει». Συνεπώς η Εκκλησία έχει συνεισφέρει και συνεχίζει να συνεισφέρει, καθ΄ όλη αυτή την περίοδο της λοιμικής δοκιμασίας, με υψηλό αίσθημα ευθύνης προς την κατεύθυνση αυτή. Λαμβάνει όλα εκείνα τα αναγκαία και απαραίτητα μέτρα πρόληψης και προστασίας, γνωρίζοντας ότι η ζωή είναι «δώρο Θεού» και οφείλει αυτό το «δώρο» να το φροντίσει και προστατέψει.

Όμως, όσο χρέος έχει να συμβάλλει εις την προστασία της σωματικής υγείας των πιστών, πολλαπλάσιο το χρέος και η ευθύνη Της να φροντίσει για την πνευματική τους ζωή. Για την πορεία και είσοδο τους στην Βασιλεία των Ουρανών. Αυτός εξ΄ άλλου είναι και ο λόγος της υπάρξεως Της, η αποστολή Της. Να μεταμορφώσει τον κόσμο σε Εκκλησία. Δεν είναι ούτε ΜΚΟ, ούτε φιλανθρωπικό σωματείο, ούτε κοινωνικό παντοπωλείο, ούτε σύλλογος θρησκευομένων, όπως κάποιοι θέλουν να Την μετατρέψουν. Είναι κατανοητό ότι την αποστολή αυτή της Εκκλησίας κάποιοι όχι μόνον δυσκολεύονται, αλλά αδυνατούν να την κατανοήσουν. Για τούτο και την προσπερνούν, την χλευάζουν, την απορρίπτουν, την πολεμούν. Επειδή όμως δεν την κατανοούν δεν σημαίνει πως η Εκκλησία θα πρέπει να προσαρμοστεί στις δικές τους επιταγές, πολλώ δε μάλλον, πως θα πρέπει να πάψει να είναι αυτό που είναι: «τύπος και εικόνα Θεού», «κοινωνία Θεού και ανθρώπων», «η ίδια η δημιουργία».

Μπήκαν, άραγε, στην διαδικασία να σκεφτούν όλοι αυτοί που «ευκαίρως-ακαίρως» βάλλουν κατά της Εκκλησίας, που την περίοδο αυτή μιλούν για «κουτάλια» και «ποτήρια», χλευάζοντας την «ιερή λαβίδα» και το «ιερό Ποτήριο», που από θέση εξουσίας ισχυρίζονται ότι «η Θεία Κοινωνία εγκυμονεί κινδύνους μετάδοσης του κορωνοϊού», που..., που... Μπήκαν, διερωτώμαι, στον κόπο να σκεφτούν πως αθροιστικά στην Χώρα μας: (Αρχιερείς, Ιερείς, Διάκονοι, Μοναστικές Αδελφότητες, συμπεριλαμβανομένου και του Αγίου Όρους), περί τις 20.000

Κληρικοί και Μοναχοί όχι μόνον κοινωνούν σχεδόν καθημερινά και σε κάθε Θεία Λειτουργία Σώμα και Αίμα Χριστού από το αυτό άγιο Ποτήριο και με την αυτή αγία λαβίδα, αλλά οι Κληρικοί καταλύουν την εναπομείνασα Θεία Κοινωνία, στο τέλος κάθε Θείας Λειτουργίας και μετά που θα έχουν κοινωνήσει όσοι προσέλθουν, χωρίς να έχει σημειωθεί κανένα κρούσμα κορωνοϊού από την κοινή αυτή συμμετοχή; Τι σημαίνει αυτό για την δική τους λογική; Πως το εξηγούν; Τυχαίο γεγονός; η μήπως οι χιλιάδες των πιστών που προσέρχονται στην Θεία Κοινωνία είναι όλοι υγιείς; Γιατί σιωπούν; Σκέφτομαι την επιχειρηματολογία τους εάν θα συνέβαινε το αντίθετο…

Σύμφωνα με πρόσφατη παγκόσμια έρευνα του Pew Research Center σε 34 χώρες 80% των Ελλήνων πιστεύουν ότι η θρησκεία είναι σημαντική στην ζωή τους. 73% των Ελλήνων, συνεχίζει η έρευνα, όταν ρωτήθηκαν για την προσευχή απάντησαν ότι «παίζει σημαντικό ρόλο στην ζωή τους». Τα ποσοστά αυτά, σύμφωνα με το Pew Research Center, κατατάσσουν την Ελλάδα στην δεύτερη θέση στον κόσμο, ανάμεσα στις ανεπτυγμένες οικονομίες, και πρώτη στον Δυτικό κόσμο σε ό,τι αφορά την πεποίθηση ότι η πίστη στον Θεό ταυτίζεται με την ηθική και ό,τι αφορά την σημασία που έχει η θρησκεία στην ζωή μας. «Η οικονομική ανάπτυξη στην Ελλάδα», καταλήγει η έρευνα, δεν κλονίζει την πίστη στον Θεό.

Αυτή είναι η Ελλάδα και αυτοί είναι οι Έλληνες! Όχι μόνο δεν κλονίζεται η πίστη τους από τις πάσης φύσεως δοκιμασίες και δυσκολίες, αλλά χαλυβδώνεται, ενισχύεται, ενδυναμώνεται. Είναι μέσα στο DNA τους, είναι προέκταση της ζωής τους! Ας αφήσουν, όλοι λοιπόν, την πίστη και την Εκκλησία μακριά και έξω από κάθε είδους «τακτικισμούς» και «πειραματισμούς», όπως οι ίδιοι τους ονομάζουν. Τις κρίσιμες και δύσκολες αυτές ώρες για την Πατρίδα μας όπου «εκύκλωσαν κύνες πολλοί», απαιτείται από όλους ομόνοια, ενότητα, σύμπνοια και αλληλοπεριχώρηση. Κυρίως όμως και πάνω απ΄ όλα σεβασμός όχι μόνον στις διαφορετικότητες και ιδιαιτερότητες, οι οποίες απολαμβάνουν, και καλώς, σεβασμού. Σεβασμός στο 80% των Ελλήνων που πιστεύουν ότι η θρησκεία είναι σημαντική στην ζωή τους και ότι η προσευχή διαδραματίζει σημαντικό ρόλο για την ζωή τους. Εξ΄ άλλου η υπέρβαση μιας κρίσης δεν κατορθώνεται με την δημιουργία μιας άλλης και μάλιστα αξιακής.

Επίκαιρος όσο ποτέ ο λόγος του Μακρυγιάννη: «..Χωρίς αρετή και πόνο εις την πατρίδα και πίστη εις την θρησκεία τους έθνη δεν υπάρχουν».